

Pri dimniških požarih, kjer zagorijo saje, nastajajo visoke temperature, ki segrevajo stene dimnika in tako lahko vžgejo bližnje predmete, posebno lesene konstrukcije, ki so v bližini dimnika. Plini, ki nastajajo pri izgorevanju, imajo manjšo specifično težo od zraka. Že pri 200°C so za 25% lažji od zraka, kar v dimniku ustvari velik vlek in s tem dotok svežega zraka oz. kisika, ki vzpodbuja intenzivno gorenje.

Saje, ki v dimniku intenzivno gorijo, lahko dosežejo temperaturo **do 1300°C**, to pa je temperatura, pri kateri že razpadajo in pokajo opeka ali dimne tuljave, zaradi česar lahko pride do razširitve požara. Prav je, da po vsakem dimniškem požaru dimnik pregledamo in odpravimo morebitne poškodbe sten in vrat.

Ko gorijo smolnate dimniške saje je prav, da zgorijo do konca, vendar kontrolirano. Če v dimniku gori tako močno, da prete nevarnost razširitve požara, moramo pričeti gasiti.

Gašenje dimnikov izvajamo s sredstvi za **suho gašenje**. To sta **gasilni prah** ali **ogljikov dioksid**. Pri gašenju je potrebno gasilno sredstvo usmeriti skozi dimniška vratca navzgor. Za gašenje uporabimo vratca, ki so pod mestom gorenja v dimniku.

DIMNIŠKIH POŽAROV NE SMEMO GASITI Z VODO, KER SE VODA OB RAZBELJENIH STENAH DIMNIKA UPARI IN POVEČA SVOJO PROSTORNINO, ZARADI ČESAR LAHKO DIMNIK EKSPLODIRA

Pravilna izgradnja in vzdrževanje ter čiščenje dimnikov so aktivnosti, ki so najboljša preventiva in zagotavljajo varnost pred dimniškimi požari.